01/12/2022

Patriarhul: Biserica a sprijinit cultivarea conștiinței naționale, mai ales în Transilvania, Basarabia şi Bucovina

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a transmis miercuri că Biserica Ortodoxă Română a contribuit intens la Marea Unire a românilor într-un stat național unitar.

Cuvântul din acest an reia ideile dintr-o alocuțiune pe care Patriarhul României a susținut-o la Academia Română într-o sesiune solemnă dedicată Zilei Naționale, în data de 27 noiembrie 2015.

„Astăzi, toți cetățenii României, toate instituțiile statului şi toate cultele religioase avem datoria să păstrăm şi să cultivăm darul unității naţionale ca fiind un simbol al demnității poporului român, obținut cu multe jertfe de vieți omenești şi multe eforturi spirituale şi materiale, spre binele României şi bucuria românilor de pretutindeni”, transmite Preafericirea Sa.

Părintele Patriarh Daniel a oficiat miercuri și slujba de Te Deum la Catedrala Patriarhală din Capitală, pentru a mulțumi lui Dumnezeu pentru paza și ajutorul pe care le dăruiește românilor de pretutindeni și țării noastre.

Cuvânt integral:

Biserica poporului român a contribuit intens la Marea Unire a acestuia într-un stat unitar
Realizarea unității naționale de la 1 decembrie 1918 a fost posibilă şi cu aportul Bisericii Ortodoxe Române, care a sprijinit Marea Unire a tuturor provinciilor românești într-un stat român unitar, Biserica fiind împreună cu poporul în toate eforturile sale de cultivare a conștiinței naționale şi de afirmare a dorinței de unitate națională, în toate provinciile româneşti, dar mai ales în Transilvania, Basarabia şi Bucovina.

Prin rugăciune, prin cuvânt rostit, prin cărți tipărite, prin prezența personală şi fapta concretă a slujitorilor ei, Biserica a fost activă în lucrarea de unire, implicându-se în realizarea acestui ideal prin ierarhi cărturari, preoţi şi diaconi patrioţi,

profesori de teologie şi studenți în teologie, aceștia având talent oratoric, putere de convingere şi de mobilizare, dar şi prin călugări sau călugărițe care au îngrijit soldații răniți, prin mănăstiri şi parohii care au organizat colecte de bani şi de alimente, toţi împreună încurajând moral şi ajutând material pe luptătorii români pentru libertate şi unitate națională.

În timpul Războiului din perioada 1916-1918, mai mult de 250 de preoți ortodocși români au însoțit trupele armatei române pe câmpurile de luptă în calitate de confesori militari. Unii dintre ei au murit pe front, alții au fost luați prizonieri şi deportați. Peste 200 de călugări şi călugărițe au activat ca infirmieri în diferite spitale de campanie sau pe front, unii murind la datorie, din cauza tifosului exantematic. Sute de preoți au fost anchetați, jefuiți sau alungați din parohiile lor de către inamic, alții au murit împușcați în teritoriile ocupate de trupele germane. În Transilvania, 150 de preoți au fost aruncați în închisorile maghiare, unii fiind condamnați la moarte sau la ani grei de închisoare. Alți peste 200 de preoți au fost deportați în vestul Ungariei, în județul Șopron, unde au trăit în condiții inumane până la eliberarea lor în 1919 de către trupele române [1].

În ceea ce privește evenimentul însuși al Marii Uniri de la Alba Iulia din 1 Decembrie 1918, între cei 1228 de delegați oficiali din Adunarea Națională Constituantă au fost şi mulţi slujitori ai Bisericii. Cele două Biserici româneşti din Transilvania (ortodoxă şi greco-catolică) au fost reprezentate la Alba Iulia prin cinci episcopi, patru vicari, zece delegați ai consistoriilor (consiliilor eparhiale) ortodoxe şi ai capitulilor greco-catolice, 129 de protopopi, câte un reprezentant al institutelor teologice-pedagogice şi câte doi reprezentanți ai studenţilor teologi, la care se adaugă numeroşi alţi preoţi sosiţi în fruntea păstoriţilor lor, veniţi să pecetluiască dorinţa de veacuri a strămoşilor români de a trăi neasupriți, într-o singură ţară. În Marele Sfat al naţiunii române, ca şi în Consiliul Dirigent, au fost aleși, de asemenea şi slujitori ai Bisericii, iar episcopul ortodox român de Caransebeș, Miron Cristea, viitorul Mitropolit Primat (1919) şi apoi Patriarh al României Mari (1925), şi episcopul greco-catolic de Gherla, Iuliu Hossu, au fost aleși în delegația de patru persoane care a prezentat Actul Unirii Regelui Ferdinand, la București.

Acum, la aniversarea a 104 ani de la Marea Unire din 1 decembrie 1918, dorim să exprimăm omagiul şi recunoștința cuvenite tuturor făuritorilor actului măreț al istoriei noastre pentru care au luptat moșii şi strămoșii noştri, ştiind că unirea tuturor provinciilor româneşti într-un stat român unitar a fost încoronarea multor eforturi jertfelnice, spirituale şi materiale, de afirmare a conștiinței naţionale şi a dorinţei de unitate naţională.

Pentru toate binefacerile Marii Unirii, aducem astăzi mulțumire lui Dumnezeu Cel

preaslăvit în Sfânta Treime şi pomenim cu recunoştinţă pe toţi eroii români care s-au jertfit pentru libertatea, unitatea şi demnitatea poporului român. Este semnificativ faptul că Sfânta Treime este hramul catedralelor din marile orașele transilvănene care au militat pentru Unire: Sibiu, Blaj, Alba-Iulia şi Arad, deoarece Sfânta Treime devenise simbolul dorinţei de unitate într-un singur stat al celor trei mari provincii româneşti: Țara Românească, Moldova şi Transilvania.

Astăzi, toți cetățenii României, toate instituțiile statului şi toate cultele religioase avem datoria să păstrăm şi să cultivăm darul unității naţionale ca fiind un simbol al demnității poporului român, obținut cu multe jertfe de vieți omenești şi multe eforturi spirituale şi materiale, spre binele României şi bucuria românilor de pretutindeni.

† DANIEL
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Note
[1] Pr. Prof. Dr. Mircea Păcurariu, Membru corespondent al Academiei Române, Istoria Bisericii Ortodoxe Române, ediția a-III-a revăzută, editura BASILICA, București, 2013, p. 471-473.

Foto credit: Ziarul Lumina / Mihnea Păduraru

basilica.ro